

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3236/2567

นาง ฐ. ผู้ร้อง นางสาว ภ. ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 5, ป.พ.พ. มาตรา 155, ป.พ.พ. มาตรา 1514

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องจดทะเบียนสมรสกับ จ. เมื่อผู้ร้องถูกเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาฟ้องเป็นคดีล้มละลาย ผู้ร้องเกรงว่าจะส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานของ จ. ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจและเกรงว่า จ. จะถูกบังคับคดีด้วย จึงไปจดทะเบียนการหย่าโดยมีเจตนาเพื่อเลี่ยงการถูกบังคับคดีและไม่ให้ส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานของ จ. หลังจากจดทะเบียนหย่าแล้ว ผู้ร้องกับ จ. ยังคงใช้ชีวิตร่วมกัน และขอให้ศาลสั่งว่าการจดทะเบียนการหย่าเป็นโมฆะ เช่นนี้คำร้องขอคดีนี้จึงขัดกับบันทึกท้ายทะเบียนการหย่าที่ระบุว่า คู่หย่าทั้งสองฝ่ายสมัครใจจดทะเบียนหย่ากันโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียน ทั้งเหตุผลในคำร้องขอเป็นการอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาใหม่เพื่อประโยชน์ในเชิงคดีของผู้ร้องเท่านั้น อันแสดงให้เห็นได้โดยชัดแจ้งว่าคำร้องขอของผู้ร้องคดีนี้เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตตาม ป.พ.พ. มาตรา 5 ผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องเป็นคดีนี้

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งว่าการจดทะเบียนการหย่าระหว่างผู้ร้องกับนาย จ. ตามใบสำคัญการหย่า ฉบับลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นโมฆะ ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านขอให้ยกคำร้องขอ ระหว่างพิจารณา ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอถอนคำคัดค้าน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษายกคำร้อง (ที่ถูก คำร้องขอ) ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า ตามทางนำสืบของผู้ร้องได้ความว่า ผู้ร้องอยู่กินด้วยกันกับนาย จ. ต่อมาปี 2553 นาย จ. ย้ายมารับราชการที่สถานีตำรวจภูธร จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ร้องอยู่กินด้วยกันกับนาย จ. ที่บ้านพักข้าราชการตำรวจของสถานีตำรวจภูธร ปี 2550 ผู้ร้องถูกธนาคาร ก. ฟ้องเป็นจำเลยที่ 2 ให้ชำระหนี้ในฐานะผู้ค้ำประกันของจำเลยที่ 1 โดยศาลมีคำพิพากษตามยอม แต่จำเลยที่ 1 ในคดีดังกล่าวและผู้ร้องชำระหนี้ตามคำพิพากษตามยอมไม่ครบถ้วนจึงถูกบังคับคดีโดยยึดที่ดินที่ผู้ร้องมีกรรมสิทธิ์รวมกับนาย จ. และวันที่ 30 สิงหาคม 2560 ผู้ร้องถูกเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาฟ้องเป็นคดีล้มละลาย ผู้ร้องกับนาย จ. ปรีกกินแล้วเกรงว่าหากผู้ร้องเป็นบุคคลล้มละลายจะส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานของนาย จ. ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจและเกรงว่านาย จ. จะถูกบังคับคดีด้วยจึงไปจดทะเบียนการหย่าโดยมีเจตนาเพื่อเลี่ยงการถูกบังคับคดีและไม่ให้ส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานของนาย จ. โดยหลังจากจดทะเบียนการหย่าแล้วผู้ร้องกับนาย จ. ยังคงใช้ชีวิตร่วมกันและอยู่ด้วยกันเช่นเดิม เห็นว่า ตามบันทึกท้ายทะเบียนการหย่า เอกสารหมายเลข 4 ระบุไว้ชัดเจนว่า ทั้งสองฝ่ายหย่ากันด้วยความสมัครใจ โดยตอนท้ายบันทึกยังมีข้อความระบุว่า นาย จ. และผู้ร้องขอรับรองว่าเป็นความจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้านายทะเบียน และพยานเป็นสำคัญ อีกทั้งผู้ร้อง นาย จ. พยานสองคนและนายทะเบียนได้ลงลายมือชื่อไว้ครบถ้วน แต่คดีนี้ผู้ร้องกลับอ้างในคำร้องขอว่า เมื่อผู้ร้องถูกเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาฟ้องเป็นคดี

ล้มละลาย ผู้ร้องกับนาย จ. จึงเกรงว่าจะส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานของนาย จ. ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจและเกรงว่านาย จ. จะถูกบังคับคดีด้วยจึงไปจดทะเบียนการหย่าโดยมีเจตนาเพื่อเลี่ยงการถูกบังคับคดีและไม่ให้ส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานของนาย จ. และขอให้ศาลสั่งว่าการจดทะเบียนการหย่าเป็นโมฆะ เพื่อผู้ร้องจะได้มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายในฐานะสามีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายต่อไป เช่นนี้คำร้องขอคดีนี้จึงขัดกับบันทึกท้ายทะเบียนการหย่าที่ระบุว่า คู่หย่าทั้งสองฝ่ายสมัครใจจดทะเบียนหย่ากันโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียน ทั้งเหตุผลในคำร้องขอเป็นการอ้างข้อเท็จจริงขึ้นมาใหม่เพื่อประโยชน์ในเชิงคดีของผู้ร้องเท่านั้น อันแสดงให้เห็นได้โดยชัดแจ้งว่าคำร้องขอของผู้ร้องคดีนี้เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 5 ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจร้องเป็นคดีนี้ ดังนั้น ปัญหาข้ออื่นของผู้ร้องจึงไม่จำต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สุวิทย์ พรพานิช · ขวลิต อิศรเดช · อนันต์ คงบริรักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3236/2567>